

Bilag I.

Grosserer-Societetets Æg-Sektion.

København, den 16. November 1905.

I det i Landstinget den 18. Oktober fremlagte Lovforslag om Handel med samt Ind- og Udførsel af Landbrugsprodukter er der foretaget forskellige Ændringer fra det oprindelige i sidste Samling fremlagte Forslag. I den Anledning tillader undertegnede Grosserer-Societetets Æg-Sektion sig i Fortsættelse af tidligere ærbødige Henstillinger angaaende dette Lovforslag at fremkomme med følgende:

Af Bemærkningerne til dette Lovforslags § 2 (saaledes som Lovforslaget var fremlagt i Folketingets forrige Samling) fremgik det, at man, paa Grund af de dermed forbundne praktiske Vanskeligheder, var kommen bort fra Tanken om at forlange Mærkning af selve Varerne, men kun vilde paabyde Mærkning af Emballagen.

Sektionen formodede, at de anførte Bemærkninger til det oprindelige Forslag maatte godkendes af det i Aar i Landstinget fremkomne Forslag, men dette synes ikke at være Tilfældet, idet det seneste Forslag — jfr. § 2 og Bemærkningerne til samme — er ændret i Overensstemmelse med Flertallets Indstilling dertil, at Landbrugsministeren skal have Myndighed til at kunne paabyde en Mærkning af hvert enkelt Æg, medens der ikke lader til at være taget Hensyn til den af Mindretallet fastholdte Ændring, at man ikke burde kunne paabyde de enkelte Ægs, men kun Emballagens Mærkning.

Det fremgaar saaledes af de foreliggende Forhandlinger om denne Sag, at der kan være Udsigt til, at en Lov vedtages, hvorefter det overlades til Landbrugsministeren at tage nærmere endelig Bestemmelse om, hvorvidt de enkelte Æg eller Emballagen skulle mærkes.

Man er efter de i Folketinget faldne Udtalelser vel paa det rene med, at Hans Ekscellence den nuværende Landbrugsminister neppe vil paabyde en Mærkning af de enkelte Æg, men det vil altid staa den til enhver Tid fungerende Landbrugsminister frit for at beordre en saadan Mærkning, naar Ministeren maatte finde det ønskeligt.

Sektionen tillader sig i den Anledning ærbødigt at henlede Opmærksomheden paa, at en saadan Bestemmelse, der naar som helst vil kunne træffes, paabydende en gros Forretningen en Mærkning af de enkelte Æg (det være sig ved Indførsel, ved Salg her i Landet eller ved Udførsel), *først og fremmest vil virke ganske og afgørende som et Forbud mod Handel med og Præserving her i Landet af udenlandske Æg*, saaledes som Forholdene foreligge i Praksis og med Henblik paa de mange Millioner Æg, hvorom der er Tale.

Dernæst vil en saadan tvungen Mærkning af danske Æg absolut være meget skæbnesvanger for Eksporhandelen med denne Vare, idet mange store og gode Afsætningsmarkeder derved øjeblikkelig ville være lukkede for sikkert ikke mere at gænaabnes for danske Æg, saaledes det i de senere Aar oparbejdede sydafrikanske Marked, Markederne i Irland, ligesom der findes en Mængde Forbrugere i Skotland, Nord- og Mellem-England, som under ingen Betingelse ville købe stemplede Æg.